

podelil je cesar g. Stendteju zlati zaslužni križec. Po lepem govoru g. dr. Netolicke, v katerem je popisal velike zasloge odlikovanca, zaklicali so zbrani cesarju trikratni „Heil“, godba pa je cesarsko pesen zasvirala. Glavni slavnostni govor je imel gasilec g. urednik Karl Linhart. Z živimi besedami je označil krasni razvoj gasilnega društva tekom 40 let in opetovano je živo odobravanje govornika prekinilo. Na koncu govora so zborovalci, katerih je bila dvorana natlačeno polna, navdušeno ploskali. Nadalje so še govorili v imenu pionirske posadke g. hauptman Prossl, v imenu nemških društev v Ptujju g. dr. pl. Plachki, ki je zlasti opozarjal na zavratne napade slovenskega časopisja na gasilce, padalje deželnoosodni nadsvetnik g. dr. Glas, načelnik gasilnih društev na Štajerskem g. Hueber itd. Končno je prišel g. zugsführer ptujskih gasilcev P. Pirich in je v imenu požarnikov proslavljaj g. Stendte ter mu izročil krasno sliko. Ginjenega srca se je odlikovani g. Stendte vsem zahvalil. Pevsko društvo in godba sta večer oplešala. Bila je to ena najlepših slavnosti, kar smo jih kdaj v Ptujju doživeli. Drugi dan ob 6. uri zjutraj priredila je deška godba obhod po mestu. Ob 10. uri dopoldne pa se je pomikal velikanski spreved gasilcev od kolodvora skozi mesto. Več kot 500 tujih gasilcev se je tega spreveda udeležilo. Vse mesto je bilo v zastavah in raz okenj se je obmetavalo gasilce s cvetlicami. Ob mestni hiši se je spreved vstavil. Raz balkona pozdravili so župan g. Ornig, načelnik zveze g. Hueber in hauptman G. Stendte gasilce. Potem se je vršil v „Vereinshausu“ deželni shod gasilcev, na katerem so se sprejeli razni važni sklepi. Popoldne pa se je vršila pri „Bürgersthalu“ velika vaja ptujskih gasilcev z vsemi večjimi orodji. Vaja je pod poveljstvom g. Stendte naravnost krasno uspela. Veselje je bilo videti, kako se vsak gasilec na orodje razume in s kako neverjetno hitrostjo so obliili poslopje z velikanskimi množicami vode. Vsaako je dejal: Na tako vro požarno brambo se mesto pač lahko zanese! Po vaji se je vršila v mestnem parku velika ljudska slavnost, katero je pa žalibog alabo vreme motilo. Tako je bilo to vespomenbno praznovanje štajerskih požarnikov končano. Vsaakemu udeležencu pa bode gotovo še dolgo v spominu ostalo.

Značilne za prvaške hujake je, da niti gasilec tiste časti ne izkazuje, katero zaslužio. Ptujski gasilci so gotovo vedno dokazali, da v trenutku nevarnosti ne poznajo nobenih razlik, da pomagajo vsem in štrtujejo za vsacega brez razlike svoje zdravje in življenje. Vedno so se držali ti gasilci krasnega gesla: „Gott zur Ehr“, dem Nächsten zur Wehr!“ Ali sovražnost strupenih prvakov ne pozna nobene meje. Zato so po svojih lažnivih lihtih ravno v času praznovanja 40 letnice ptujске požarnike na lo-povaki način napadali in obrekovali. Ti faloti pač ne vedo, kaj delajo! Več kot polovica vseh požarov, pri katerih je ptujsko gasilno društvo prostovoljno pomagalo, zgodilo se je pri slovenskih posestnikih. Tega seveda prvaški obrekovalci

ne marajo vedeti. Zato tudi ni bilo na slovenskih hišah v Ptujju nobene zastave. Niti na hiši prvaka Jurza ne, katero so vendar pred par leti požarniki rešili in pri katerem požaru je 8 oseb svoje življenje izgubilo. Takšna je „hvala“ prvaške gospode. Sram jih naj bo, da se podivjane zagrizene, ki nimajo niti toliko kulture in človečnosti, kakor afričanski divjaki!

Prvaška ljubezen do ljudstva. Iz ptujске okolice se nam poroča: Eden najzagriženejših prvakov je znani Miha Brenčič, ki je svoj čas tako lepe denarce na okrajne troške služil. Mož je še danes prava slika prvaških hujakev. Evo slučaj: Neka steza na njegovem posestvu je bila doslej kakor javna. Valed tega jo je tudi posestnica Marija Petrowitsch rabila. To pa Brenčiču nakrat ni dopadlo. V strupenem sovraštvu pokazal je svojo prvaško „moč“ in tekel takoj k slovenskemu advokatu dr. Fermevcu v Ptujju. Tja je bila g. Marija Petrowitsch na dan Marijinega praznika poklicana. In morala je advokatu 5-60 K plačati. Tako „ljubezen“ imajo Brenčič in dr. Fermevc za ljudstvo. In tako „pobožna“ sta tudi, da porabita Marijini praznik za take čine. Ptujski advokati so vendar že davno sklenili, da imajo ob nedeljah in praznikih svoje pisarne zaprte. Kako to, da se dr. Fermevc tega sklepa ne drži? Ali zanj ne velja iste določbe? Njegov pisar je sicer tudi hujakal in zahteval, da gospa Petrowitsch z njim slovensko govori. Ne vemo, kaj si ta mozkroos fantek domišlja; ali njega pač ne bode nikdo vprašal, kako naj govori. Dr. Fermevc ima tudi nekaj nemške klientele in se zato le čudimo, da trdi njegov pisar, da se „v tej kanceliji le slovensko govori“. Kar se Brenčiča tiče, ga je pač lahko sram. Kolikokrat je že on tajo zemljo prestopil? S svojimi konji je v njivo gospe Petrowitsch zavozil in nikdo mu zato ni ničesar storil. Bil je celo še oduren in surov. No, drugačni sploh Brenčič ne znajo biti. Zato jih tudi kmetje primerno „spostujejo“. Baharija teh od ljudskega krvavega denarja obogatelih mogotcev se bo še strla!

Gojkovič prijet. V Ptujju si je stric znanega prvaškega zagriženca Gojkoviča iz Ptujске gore prute osredil. Preteklo sredo je namreč v mestu na nečloveški način konje pretepaval. Naravnost živinako je postopal. Potem se je buje policiji zoperstavil. Ako bi imeli v Ptujju take navado kakor na Ptujjski gori, potem bi tega nečloveškega motica zaprli. Ali pri nas se postave bolj vpoštevajo. Zato se je Gojkoviča le kaznovalo na 50 K globe zaradi trpinčenja živali. Konje se je dalo v hlev, kjer so dobili ovas. Sicer pa se nam zdi, da napravljajo Gojkovič še vedno kamnoseška dela, brez da bi imel zato pravico. Opozorjamo oblast na to lumparijo!

Iz Brega pri Ptujju se nam poroča, da je znani Polajžar pri občinskih volitvah v St. Vidu za Tombahovo bando volil. Dobro, zdaj poznamo šele tega motica, ki je žalibog tudi član občinskega zastopa na Bregu. Mi ne vemo, kakšni vzroki so dovedli Polajžarja, da je volil proti naprednim davkoplačevalcem in za tiste

revčke, ki se pustijo od Tombaha, patra Petra, Kovačiča ter enakih osebic za nos vleči. Na vsak način smo zadovoljni, da Polajžarja zdaj poznamo. Zdi se nam, da je ta človek nož, ki reže na dve strani. No, na Bregu s takimi lastnostmi ne bode daleč prišel. Bodi torej pribito, da je Polajžar podrepnik prvaške hujskarije. In s tem: amen!

Zupnik F. S. Šegula in „Sloga“. Iz učiteljskih krogov se nam piše: Edor je dne 12. avgusta t. l. v „Slogi“ prehljeni 25 letni duhovski alavospjev, skovan za bivšega urednika „Sl. Gosp.“, ter sedanjega župnika pri sv. Roku na Sotli, g. Šegula, bral, in mu je zgodovina tega moza znana, obliiti ga je morala rudečica nad tolikim farizejskim hvalisanjem, s kojim si „Sloga“-dopisnik pač mastno postrežbo zaslužiti hoče! Kakor mi mnogo časnikov beremo ter jih shranjujemo, tako svetujemo tudi Slogašin, naj se potrdi 14 let nazaj „Sl. Gosp.“ pregledati: tam bo našel po Seguli najostrejšje izraze koje si le „učitelj ljubezni“, to je dušni pastir, izmisliti ter druge na nje opozorivši učiti zamore! Podpisani Slogaš kakor v sanjah zlobndra, da se je Šegula samo za „svoj narod“, za „vero“ (!?) na vseh krajih neustraheno potegoval itd. A vse to je zvijača, hlimba, laž! Evo med mnogim drugim le jeden dokaz: Ko sta svoj čas dva kandidata za državni zbor, dekan Žičkar in Dragotin Hribar, takrat v Celji, si nasproti stala, napadal je v „Sl. G.“ ta, sedaj med zvezde kovani, Šegula nasprotnega kandidata s toliko predrznostjo, da je vsem ljudem presedalo! Mi se za Dragotina Hribarja nikakor ne potegujemo, le to dobro vemo, da on ni „nemčur“, temveč Seguli enak Slovenec. Psovke takaj prizanesemo. Šegula v „Sl. G.“ pri svojem vedenju ni nobene drugega človeka za poslanca sposobnega spoznal, kakor edine duhovnike, same duhovnike, in soped duhovnike, k večjemu še nevedne, duhovake podrepnike. Vsi drugi stanovi so bili od močnega Šegula kod urednika „Sl. G.“ za poslanca izključeni! Po mnogih let napadanja se je Šegula vendar spametoval, ter sedaj manj ali več miruje, pa bil je k temu ravnotako primoran, kakor marsikateri drugi bivši urednik duhovskega lažnjivega in obrekljivega časopisa. Konečno naj še Slogaš pove, kaj pa je tudi s pomočjo Šegulove zrijače izvoljeni Žičkar drugega v državnem zboru dosegel kakor to, da je pri ministerstvu in državnem zboru predlagal, naj se narodni šoli telesna kazen, to je šiba in bič, dovoli, k čemur se je celi zbor smejal! Če hočeta Slogaš in Šegula to vtajiti, se jima dokaže. Toraj Slogašin blažaja!

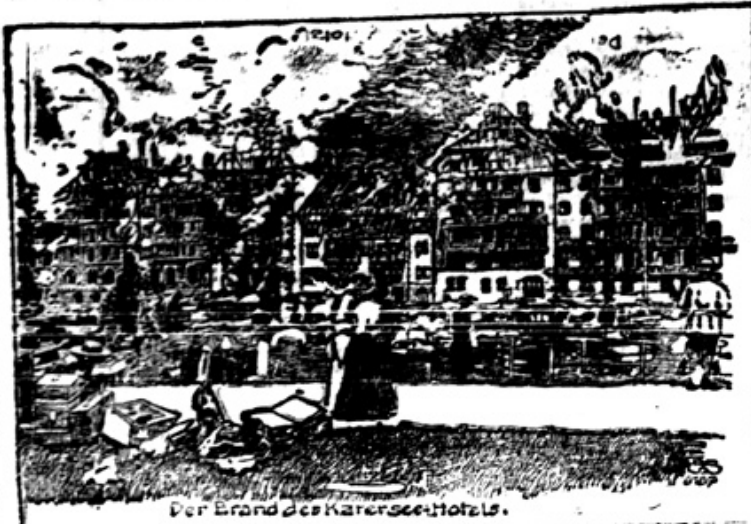
Letni in živinaki sejmi na Štajerskem.

Sejni brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, označeni z zvezdicami (*) so živinaki sejmi, sejmi s dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinake sejme.

Dne 10. septembra na Cerkevnikju*, okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Brečah (svinjski sejem). Dne 12. septembra v Šmarju pri Jelšah*, v Mozirju*, okr. Gornji Grad; v Luki*, okr. Laško; v Rašah*, okr. Maribor; pri sv. Janju pri Dravogradu*, okr. Slov. Gradec; pri sv. Petru*, okr. Gornja Radgona. Dne 13. septembra v Ormožu (svinjski sejem); v Rogotcu (sejem z veliko živino). Dne 14. septembra v Petrovčah*, okr. Celje; v Vitanju*, okr. Konjice; v Ivnicah*, v Rogotcu*, pri sv. Ani na Kremsbergu*, okr. Cmurak; v Golobnjaku*, okr. Kosje; na Ptujju (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kosje; v mestu Maribor*. Dne 15. septembra v Arvežu (sejem s drobnico); v Dobovi*, okr. Brežice; v Zdobah*, okr. Brežice; na Brogu pri Ptujju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino). Dne 16. septembra v Gradcu (sejem s malo klavno živino). Dne 17. septembra v Kapelah*, okr. Brežice; v Brečah (svinjski sejem). Dne 19. septembra pri sv. Juriju*, okr. Celje; v Braslovčah*, okr. Vranako. Dne 20. septembra v Ormožu (svinjski sejem); v Radgoni*, v Ljutomeru*. Dne 21. septembra v Laškem*, v Lurah*, okr. Arvež; v Framu*, okr. Maribor; v Podredu*, okr. Kosje; na Gornji Polskavi, okr. Slov. Gradec; na Ptujju (sejem s konji, govedom in ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kosje. Dne 22. septembra na Dobrni*, okr. Celje; na Bregu pri Ptujju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino). Dne 24. septembra v Ernovžu*, okr. Ljupnica; pri sv. Trojici, okr. Sv. Le-

Požar na Tirolskem.

Zadnjič smo prinesli sliko zdaj pogorelega hotela na Karer-jezeru na Tirolskem. Krasna palača je popolnoma pogorela. 1000 oseb se je sicer zamoglo rešiti, ahi njih lastnina je skoraj vsa uničena. Naša slika kaže velikan-ki požar sam. Škoda je ogromna.

Der Brand des Karersee-Hotels.

Kupnite „Štajerčeve“ užigalice! Glavna zaloga firma Slawitsch v Ptujju.